การศึกษาพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

A Study of Behaviors of Notebook Computer Using of Undergraduate Students at Suan Dusit Rajabhat University

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปริศนา มัชฌิมา และผู้ช่วยศาสตราจารย์สายสุดา ปั้นตระกูล

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

E-mail: prisana_mut@dusit.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์แบบพกพาโดยจำแนกตามคณะ และชั้นปี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่เรียนอยู่ชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ จำนวน ๕,๔๑๕ คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวน ๓๗๒ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบปลายเปิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีสัมประสิทธิ์ความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๘๕ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในด้านการเรียน ด้านการสื่อสาร และด้านความบันเทิง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต โดยค้นจาก Google มากที่สุด ด้านการสื่อสาร นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในการติดต่อสื่อสารข้อมูลต่างๆ กับผู้ปกครอง อาจารย์ และเพื่อนผ่านทางอินเทอร์เน็ต เช่น อีเมล และเว็บไซต์ของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และด้านความบันเทิง นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในการสนทนาออนไลน์ เช่น MSN และ Skype ส่วนการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาในแต่ละคณะและชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่อยู่ต่างคณะกัน มีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ แต่นักศึกษาที่อยู่คนละชั้นปีกลับมีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : คอมพิวเตอร์แบบพกพา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

Abstract

The purposes of this term paper were 1) to study notebook computer using behaviors of undergraduate students at Suan Dusit Rajabhat University and 2) to compare notebook computer using behaviors among different faculties and years of study. The population used in this study consisted of 5,415 undergraduate students who studied in 3rd and 4th year, first semester, 2010 at Suan Dusit Rajabhat University. The samples of this research were 372 students. Data-gathering instruments were check list, rating scale and open ended questionnaires which its a reliability coefficient was 0.85. The R software was applied to analyze the percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way ANOVA. The results of this study were as follows: Most of students used notebook computer in learning, communication and

entertainment. In the learning aspect, most of students used notebook computer for searching from internet such as Google and Yahoo. In the communication aspect, most of students used notebook computer to communicate with parents, teachers, and friends by internet such as e-mail and Suan Dusit Rajabhat University's website. In the entertainment aspect, most of students used notebook computer to chat such as MSN and Skype. For comparing behaviors of notebook computer using of students of different faculties and years were as follows: there were statistically significant difference among different faculties at 0.05 levels whereas behaviors of notebook computer using of students different years were not significant.

Keywords: Notebook, Suan Dusit Rajabhat University

บทนำ

ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์แบบพกพาเข้ามามีบทบาทและความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะในวงการการศึกษา คอมพิวเตอร์แบบพกพาได้ถูกนำมาใช้เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษา ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้งานได้ทุกที่ทุกเวลา คอมพิวเตอร์แบบพกพาได้ถูกพัฒนาให้มีน้ำหนักเบาลง มีการใช้งานระบบเครือข่ายไร้สาย (Wireless LAN) ทำงานได้เร็วขึ้น ประหยัดพลังงานมากขึ้น มีการออกแบบที่สวยงามและทนทาน ซึ่งในทุกวันนี้ได้ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้เป็นอย่างดี

ประชาชนส่วนใหญ่ ทั้งนักเรียน นักศึกษา บุคคลวัยทำงาน ต่างใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในชีวิตประจำวัน นักเรียน นักศึกษา ใช้ในการทำรายงาน การค้นคว้าหาข้อมูล และเพื่อการพักผ่อน เช่น ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม และเล่นอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ส่วนบุคคลวัยทำงาน ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล การกลั่นกรอง การแปลงข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้คอมพิวเตอร์แบบพกพาได้มีวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการปรับปรุงประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้น กระแสยุคโลกาภิวัฒน์ที่มีการบริโภคข่าวสารข้อมูลเพิ่มขึ้นจึงต้องอาศัยอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่สะดวก พกพาง่าย ขนาดเล็ก ทำให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการค้นหาและจัดเก็บข้อมูล (โรมมนัส มณีอนันต์ทรัพย์, ๒๕๔๙)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเป็นสถาบันการศึกษา ที่มีนโยบายการศึกษาในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตไม่เน้นเฉพาะในห้องเรียน มหาวิทยาลัยจึงเห็นความจำเป็นที่นักศึกษาจะต้องมีเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนเพื่อใช้ในการฝึกทักษะและค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยได้มีโครงการแจกคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook Computer) ให้กับนักศึกษาเพื่อให้เป็นอุปกรณ์ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองและเป็นมูลค่าเพิ่มให้กับนักศึกษาเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเชี่ยวชาญเพียงพอในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๕๐)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งเป็นประโยชน์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทำให้ได้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ของนักศึกษา นักศึกษาได้ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาที่มหาวิทยาลัยแจกให้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด นอกจากนั้นยังได้ทราบถึงจุดแข็งจุดอ่อนในการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษา อีกทั้งทางหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศที่รับผิดชอบสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาในครั้งนี้ไปปรับใช้ในวิชาเรียนเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไป ที่นักศึกษาทุกหลักสูตรต้องเรียน และสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการสร้างแหล่งความรู้เพิ่มเติม เช่น เว็บไซต์การใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพา คู่มือประกอบการใช้ หรือ

จัดอบรมความรู้เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาที่มหาวิทยาลัยแจกให้ได้อย่างคุ้มค่า

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

๒. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์แบบพกพา ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยจำแนกตามคณะ และชั้นปี

วิธีการศึกษา

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ จำนวน ๕,๔๑๕ คน

๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่เรียนอยู่ชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ จำนวน ๓๗๒ คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .๐๕ จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบจัดชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละคณะ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ชนิดแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ และแบบปลายเปิด (Open ended) จำนวน ๓ ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยคณะ และชั้นปี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ใน ๓ ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านการสื่อสาร และด้านความบันเทิง โดยใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาด้านการเรียน เช่น เพื่อค้นคว้าหาความรู้ หาข้อมูลประกอบการทำการบ้าน โครงงาน และงานวิจัย เป็นต้น ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาด้านการสื่อสาร เช่น ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง อาจารย์ และเพื่อน หรือติดตามข้อมูลข่าวสารต่างๆ สำหรับการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาด้านความบันเทิง เช่น เพื่อการสนทนาออนไลน์ ดูหนัง ฟังเพลง เป็นต้น โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

ทำการทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐ คน และนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อให้แบบสอบถามใช้วัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำข้อมูลจากการทดลองสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงแบบแอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpah Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๕

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างเดือนสิงหาคม และกันยายน ๒๕๕๓ โดยแจกแบบสอบถามจำนวน ๓๗๒ ฉบับ และได้รับคืนมาครบทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาในแต่ละคณะและชั้นปีด้วย t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว แล้วอภิปรายผลในรูปความเรียงประกอบตาราง

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) อ่านและสรุปใจความจัดเข้าหัวข้อตามเนื้อหา

๔.๒ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) t-test และ one-way ANOVA

ผลการศึกษา

๑. ข้อมูลทั่วไป พบว่า หากจำแนกตามคณะ นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ ๔๘.๑๐ รองลงมา คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ ๒๔.๒๐ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ ๒๑.๐๐ คณะครุศาสตร์ ร้อยละ ๔.๖๐ และคณะพยาบาลศาสตร์ ร้อยละ ๒.๒๐ ตามลำดับ และหากจำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ ๓ ร้อยละ ๕๗.๓๐ และชั้นปีที่ ๔ ร้อยละ ๔๒.๗๐

๒. พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในด้านการเรียน ด้านการสื่อสาร และด้านความบันเทิง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาเพื่อค้นหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ($\overline{X}$ = ๔.๕๒, S.D.= ๐.๖๔๒) รองลงมา คือ ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น การบ้าน โครงงาน และวิจัย ($\overline{X}$ = ๔.๒๐, S.D.= ๐.๘๑๕) ลงทะเบียน/ ตรวจสอบผลการเรียนผ่าน Webregis ($\overline{X}$ = ๔.๐๖, S.D.= ๐.๙๕๑) ฝึกฝนการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและซอฟต์แวร์ประยุกต์ในคอมพิวเตอร์ เช่น Microsoft Office

และ Adobe ต้น ($\overline{X}$ = ๓.๘๔, S.D.= ๐.๙๔๓) ฝึกฝนทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ($\overline{X}$ = ๓.๓๔, S.D.= ๑.๐๐๐) สืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์ เช่น ERIC, TDC, ACM ($\overline{X}$ = ๓.๒๐, S.D.= ๑.๐๖๗) และรับชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาผ่านทางสถานีสวนดุสิตไอพีทีวี (SDIB) ($\overline{X}$ = ๒.๙๐, S.D.= ๑.๒๓๒) ตามลำดับ

ด้านการสื่อสาร นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาเพื่อติดต่อสื่อสารข้อมูลต่างๆ กับผู้ปกครอง อาจารย์ และเพื่อนผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ($\overline{X}$ = ๔.๐๔, S.D.= ๐.๙๖๓) รองลงมา คือ รับข่าวสารการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ของทางมหาวิทยาลัย ($\overline{X}$ = ๓.๗๓, S.D.= ๐.๙๔๐) ติดตามข่าวสารด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นต้น ($\overline{X}$ = ๓.๖๕, S.D.= ๑.๐๗๓) ส่งข่าวสารและแสดงความคิดเห็น เช่น Webboard ($\overline{X}$ = ๓.๔๕, S.D.= ๑.๑๐๐) และทำธุรกรรมทางอินเทอร์เน็ต เช่น การสั่งซื้อสินค้าและบริการ ($\overline{X}$ = ๒.๙๙, S.D.= ๑.๒๖๖) ตามลำดับ

ด้านความบันเทิง นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาเพื่อสนทนาออนไลน์ (Chat) มากที่สุด ($\overline{X}$ = ๔.๔๕, S.D.= ๐.๘๐๘) รองลงมา คือ Social Network เช่น Twitter Facebook Hi๕ และ Myspace ($\overline{X}$ = ๔.๔๑, S.D.= ๐.๘๒๒) ดูภาพยนตร์/ ฟังเพลง เพลง ($\overline{X}$ = ๔.๒๗, S.D.= ๐.๘๓๓) ท่องเว็บไซต์ศึกษาข้อมูลตามความสนใจ ($\overline{X}$ = ๔.๒๑, S.D.= ๐.๘๗๔) อัพโหลดและดาวน์โหลดข้อมูลเพื่อความบันเทิง ($\overline{X}$ = ๔.๑๙, S.D.= ๐.๙๑๓) อ่านเพื่อความบันเทิง เช่น บทความ หนังสือ วรรณกรรม การ์ตูนที่น่าสนใจ ($\overline{X}$ = ๓.๙๙, S.D.= ๐.๙๒๔) เล่นเกมส์ ($\overline{X}$ = ๓.๙๘, S.D.= ๑.๑๖๔) และชมรายการออนไลน์ ($\overline{X}$ = ๓.๘๕, S.D.= ๑.๐๕๑) ตามลำดับ

๓. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานคอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาในแต่ละคณะและชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ แต่นักศึกษาที่อยู่คนละชั้นปีกลับมีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

๔. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่า

๔.๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตควรจะจัดคอมพิวเตอร์แบบพกพาให้มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการใช้งานของนักศึกษา และมีการจัดอบรมพื้นฐานทางด้านการใช้คอมพิวเตอร์ ฝึกพิมพ์ดีด เพื่อให้นักศึกษาสามารถพิมพ์เอกสารหรือพิมพ์รายงานได้รวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำ และสะดวกมากยิ่งขึ้น

๔.๒ นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาในการติดต่อสื่อสารข้อมูลต่างๆ กับผู้ปกครอง อาจารย์ และเพื่อนผ่านทางอินเทอร์เน็ต เช่น การใช้ E-mail และ Social Network ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตควรมีการเพิ่มและปรับปรุงพื้นที่ให้บริการ Wireless Network ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากหลายจุดสัญญาณอ่อนมาก และในหลายพื้นที่ไม่มีสัญญาณ Wireless ทำให้การใช้งานล่าช้า และด้อยประสิทธิภาพ

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

๑. สรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา

๑.๑ การศึกษาพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก สำหรับประเด็นพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาด้านการเรียน พบว่า นักศึกษาใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาเพื่อค้นหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ บนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด อาจเนื่องมาจากอินเทอร์เน็ตเป็นข่ายงานที่รวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่หลากหลายสาขาวิชาจากแหล่งสารสนเทศทั่วโลก เป็นเสมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ได้ตลอดเวลา (กิดานันท์ มลิทอง, ๒๕๔๓) นักศึกษาสามารถค้นหาข้อมูลหรือเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะให้กับตนเองได้โดยไม่จำกัดเฉพาะการเรียนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธิดารัตน์ จอดนอก (๒๕๔๘) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้การสืบค้นข้อมูลเอกสารต่างๆ ในการศึกษาเนื้อหาวิชาที่เรียนจากอินเทอร์เน็ตเพื่อจัดทำรายงานตามที่ได้รับมอบหมายมา เช่น การบ้าน โครงงานและวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา รัตนศิวะ (๒๕๔๖) ที่พบว่านักศึกษามีการหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ เพื่อทำรายงานประกอบการศึกษาจากแหล่งอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจินตรา น้อยทรัพย์ (๒๕๔๖) ที่พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการอินเทอร์เน็ตในด้านการศึกษา การประยุกต์ใช้ในด้านการเรียนการสอน และชีวิตประจำวัน ทำให้นักศึกษาสามารถค้นหาข้อมูลหรือเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้อีกทั้งปัจจุบันได้มีการพัฒนาเว็บไซต์ทางด้านการศึกษามากขึ้นแทบทุกสาขาวิชา มีการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอนในลักษณะการเรียนรู้แบบ E-Learning ที่เข้ามามีบทบาทต่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันที่เป็นการศึกษาไร้ขอบเขต ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา ระยะทาง และสถานที่ สามารถตอบสนองต่อศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนได้ดีซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงมีการส่งเสริมให้นักศึกษาสืบค้นข้อมูลเอกสารต่างๆ จากแหล่งสารสนเทศที่หลากหลายเพื่อพัฒนาความรู้ของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้น

ด้านการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาเพื่อติดต่อสื่อสารข้อมูลต่างๆ กับผู้ปกครอง อาจารย์ และเพื่อนผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ซึ่งสัมพันธ์กับผลการศึกษาของ พัชรี ไชยฤกษ์ (๒๕๔๕) ที่พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้นักศึกษาใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน เช่น การมอบหมายงาน การส่งงาน ซักถาม/ตอบขอสงสัยในวิชาเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และศึกษาด้วยตัวเอง รวมทั้งสามารถรับส่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์ สามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลุ่มเพื่อนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานเขียนของ วิชาการดอทคอม (๒๕๕๐) ที่กล่าวว่า ประโยชน์สูงสุดอย่างหนึ่งของคอมพิวเตอร์ในยุคสารสนเทศนี้ คือ การช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสาร และแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ทั้งเพื่อต้องการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ในด้านการศึกษา ธุรกิจการค้า การลงทุน การนำเสนอความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ แม้กระทั่งการนำเสนอข้อมูลส่วนตัวให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย โดยให้ผู้คนจากทั่วโลกเข้ามาเยี่ยมชมได้โดยอาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลาง ซึ่งสัมพันธ์กับผลการศึกษาของ ธิดารัตน์ จอดนอก (๒๕๔๘) ที่พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่มีการใช้คอมพิวเตอร์ในการสื่อสารทาง E-mail ห้องสนทนา Newsgroup มากที่สุด ซึ่งสัมพันธ์กับผลการวิจัยของ สุจินตรา น้อยทรัพย์ (๒๕๔๖) ที่พบว่านักศึกษามีวัตถุประสงค์ในการใช้บริการกลุ่มข่าว (Newsgroup) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นสังคมโลกออนไลน์ เป็นแหล่งเผยแพร่และสืบค้นข้อมูลผ่านระบบเวิลด์ไวด์เว็บ (www) ที่ง่ายและสามารถสื่อสารผานระบบไปรษณีย

อิเล็กทรอนิกส์ดวยความรวดเร็ว รวมถึงการแลกเปลี่ยนสาระความรู้ผ่านระบบสังคมออนไลน์ที่ติดต่อสื่อสารกันได้ทุกที่ ทุกเวลา จึงเป็นทางเลือกใหม่สำหรับสังคมยุคโลกไร้พรมแดน

ด้านความบันเทิง พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ในการสนทนาออนไลน์ (Chat) สังคมออนไลน์ (Social Network) เช่น Twitter Facebook Hi๕ และ Myspace เพื่อความเพลิดเพลินมากที่สุด ซึ่งการสนทนาทางเครือข่ายเป็นบริการหนึ่งในอินเทอร์เน็ตที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายโดยการพิมพ์ข้อความส่งถึงกัน คล้ายกับการสนทนาทางโทรศัพท์ ข้อความและภาพจะไปปรากฏบนหน้าจอของคู่สนทนา สะดวก รวดเร็วและช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ต้องการติดตามข่าวสารใหม่ๆ ต้องการเป็นคนทันสมัยรู้เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆ ประกอบกับข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตมีมากมายมหาศาลทำให้นักศึกษาได้รับความเพลิดเพลินต่อการเล่นอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเมอร์ริลและโลเวนสไตน์ (อ้างถึงใน สิริพร สุทธิพรมณีวัฒน์, ๒๕๔๕) ที่ว่าโดยพื้นฐานแล้วมนุษย์เป็นผู้ที่มีความเห็นแก่ตัว ในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสารจึงต้องแสวงหา และใช้ข่าวสารบางอย่างที่จะใช้ประโยชน์ต่อตนเอง ความสะดวก สบาย ปลอดภัย รวมทั้งให้ได้ข่าวสารที่ทำให้ตนเองเกิดความสนุกสนานบันเทิง ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากนักศึกษาเครียดจากการเรียนจึงต้องการผ่อนคลายและต้องการความเพลิดเพลิน อีกทั้งยังเป็นการพักผ่อนอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงวุฒิ ประกอบธรรม (๒๕๕๑) ที่กล่าวว่า คอมพิวเตอร์สามารถถูกนำมาใช้เพื่อการดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม อ่านข่าวอ่านนิตยสาร หรือแสดงความคิดเห็นในข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์ต่างๆ ที่ให้บริการในระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งคอมพิวเตอร์สามารถสร้างความบันเทิงได้ตลอดเวลา เพราะมีการให้บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง ข้อมูลถูกปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และยังประหยัดเวลาในการค้นคว้าหรือศึกษาในด้านความบันเทิงต่างๆ ทำให้เกิดความผ่อนคลายในระหว่างที่หยุดพักจากการเรียนในละรายวิชา โดยนักศึกษาใช้คอมพิวเตอร์เป็นช่องทางในการเข้าถึงความบันเทิงอีกรูปแบบหนึ่ง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของวรรณา เพิ่มวณิชกุล (๒๕๔๔) ที่พบว่า นักเรียนและนักศึกษาส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ เพื่อความบันเทิงมากที่สุด อาจเนื่องจากนักศึกษาสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ง่าย และสะดวกต่อการใช้งานที่รองรับความต้องการได้หลากหลาย ซึ่งผู้ให้บริการเว็บไซต์ต่างๆ มีการจัดทำแหล่งข้อมูล หรือโฮมเพจ ขึ้นเป็นจำนวนมาก มีการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ทั้งด้านบันเทิงการติดต่อสื่อสาร การศึกษาและด้านอื่นๆ อีกมากมาย จึงทำให้มีผู้นิยมใช้อินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมาก

๑.๒ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำแนกตามคณะและชั้นปี โดยทำการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาโดยภาพรวมในทุกด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการเก็บข้อมูลการวิจัย ได้เก็บข้อมูลในระดับชั้นปีที่ ๓ และ ๔ เท่านั้น ซึ่งเป็นชั้นปีที่ใกล้เคียงกัน มีช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน มีความสนใจในเรื่องที่ใกล้เคียงกันทำให้ไม่พบความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพา แต่นักศึกษาที่สังกัดคณะที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาโดยภาพรวมในทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน มีรูปแบบการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงมีความสนใจในข้อมูลต่างกันทำให้ลักษณะการใช้งานคอมพิวเตอร์แบบพกพาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา รัตนศิวะ (๒๕๔๖) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อศึกษาหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ เพื่อทำรายงานประกอบการศึกษาของนักศึกษาแตกต่างกัน

อาจเนื่องมาจากวิชาการเรียนที่เนื้อหาไม่เหมือนกันทำให้มีความสนใจต่างกัน แต่นักศึกษาสามารถค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตจากเรื่องที่ตนเองมีความสนใจได้หลากหลาย ไม่จำกัดสาขาวิชา และหลังจากได้ข้อมูลที่สนใจสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้แล้ว นักศึกษายังสามารถหาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะให้กับตนเองได้โดยไม่จำกัดเฉพาะการเรียนในห้องเรียนเท่านั้น อีกทั้งยังเป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ในการเรียน ชีวิตประวันและเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อีกด้วย

๒. ข้อเสนอแนะ

๒.๑ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

๒.๑.๑ พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาด้านการเรียน จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้รับชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาผ่านทางสถานีสวนดุสิตไอพีทีวี (SDIB) ในระดับปานกลาง ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตควรประชาสัมพันธ์ แนะนำการเข้าใช้บริการสถานีสวนดุสิตไอพีทีวี (SDIB) ให้นักศึกษาได้เห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าชมสถานีดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

๒.๑.๒ พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาด้านการสื่อสาร จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ทำธุรกรรมทางอินเทอร์เน็ต เช่น การสั่งซื้อสินค้าและบริการในระดับปานกลาง ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางอินเทอร์เน็ต ให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องของวิธีการ ทั้งในการขายและการสั่งซื้อสินค้าและบริการ ชี้ให้เห็นถึงข้อดี ข้อด้อย และข้อควรระวังต่างๆ ในการทำธุรกรรมทางอินเทอร์เน็ต เพื่อให้นักศึกษาได้ประโยชน์จาก Notebook อย่างคุ้มค่ามากขึ้น

๒.๑.๓ พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาด้านความบันเทิง จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ในการชมรายการออนไลน์ในระดับมากนอกเวลาเรียน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรแนะนำเว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษา ทำให้เกิดความสนุกผ่อนคลายและได้รับความรู้ไปพร้อมกัน ส่งผลให้นักศึกษาได้รับข้อมูลที่มีประโยชน์และสามารถใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาได้อย่างเต็มที่

๒.๒ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๒.๒.๑ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเท่านั้น ควรศึกษาพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาของนักศึกษาในระดับชั้น สาขาวิชา และศูนย์การศึกษาอื่นๆ เพื่อทำให้ทราบสาเหตุ แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของมหาวิทยาลัยต่อไป

๒.๒.๒ การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาในประเด็นอื่น นอกเหนือจากกรอบแนวคิด ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านการสื่อสาร และด้านความบันเทิง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษา หรือจัดการใช้คอมพิวเตอร์แบบพกพาให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กัลยา รัตนศิวะ. ๒๕๔๖. การศึกษาปัญหา ประโยชน์ และความพึงพอใจที่มีตอระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

Rattanasiva, K. (2003). **The Study of Problems, Advantages and Satisfaction of Graduate Students of King Mongkut's University of Technology Thonburi over the Internet Network.** Master of Science in Industrial Education, Department of Industrial Education and Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi.

กิดานันท์ มลิทอง. ๒๕๔๓. เทคโนโลยีการศึกษาและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

ทรงวุฒิ ประกอบธรรม. ๒๕๕๑. พฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ของนักเรียนโรงเรียนพัทยาบริหารธุรกิจ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ธิดารัตน์ จอดนอก. ๒๕๔๘. การศึกษาพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์นอกเวลาราชการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

Chodnok, T. (2005). **A Study of Behaviors in Computer Using While Out of Office Hours of Undergraduate Students in the Field of Information System, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Isan.** Master of Science in Industrial Education and Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi.

พัชรี ไชยฤกษ์. ๒๕๔๕. การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกลาธนบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ๒๕๕๐. SDU Notebook. สืบค้นเมื่อ ๑๕ มีนาคม, ๒๕๕๓, จาก http://www.dusit.ac.th/notebook๕๐/why.html

โรมมนัส มณีอนันต์ทรัพย์. ๒๕๔๙. พฤติกรรมการเลือกซื้อคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

วรรณา เพิ่มวณิชกุล. ๒๕๔๔. การศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาในเขตเทศบาลอุดรธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิชาการดอทคอม. ๒๕๕๐. การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในการสื่อสาร. สืบค้นเมื่อ ๑๑ กรกฎาคม, ๒๕๕๓, จาก http://www.vcharkarn.com/vblog/๓๓๓๔๕/๑

สิริพร สุทธิพรมณีวัฒน์. ๒๕๔๕. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษาศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

สุจินตรา น้อยทรัพย์. ๒๕๔๖. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาเขตสวนกลาง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.